

SOKÓŁ NA ŚLĄSKU

Czasopismo dla członków Związku Sokół Polskich Dzielnicy Śląskiej

Wychodzi co miesiąc — Numer niniejszy kosztuje **20 groszy** — Konto czekowe: **P. K. O. Katowice 301550** — Telefon numer **613**
Sekretariat dzielnicowy, Redakcja i Administracja mieszczą się w Katowicach ul. Ks. Damrotha 8, parter prawa

Rok XI

***

Katowice, Lipiec 1932 roku

***

Numer 7

ZŁOT SOKOŁÓW W CZECHOSŁOWACJI.

Czechosłowacki Związek Sokół jest największą organizacją światową, troszczącą się o harmonijny rozwój ciała i ducha i mającą na celu pomagać swym członkom w ich dążeniach do najwyższego stopnia doskonałości. Według ostatnich danych statystycznych członkowie tej organizacji zjednoczeni są w 52 okregach (żupy), które składają się z pewnej liczby gniazd, posiadających siedziby w każdym większym mieście Czechosłowacji. Gniazd takich i ich oddziałów jest 3130 i liczą one ogółem 629.136 osób obojga płci, a mianowicie 252.687 mężczyzn, 100.201 kobiet, 38.863 dorostu męskiego od 14 do 18 lat, 37.442 dorostu żeńskiego od 14 do 18 lat, 94.788 chłopców od 6 do 14 lat, 105.155 dziewczynek od 6 do 14 lat.

Przy ćwiczeniach sokolich główny nacisk kładzie się na harmonijny rozwój ducha i ciała, co można osiągnąć przez należyty system ćwiczeń fizycznych. Ćwiczenia takie oczywiście należy odróżniać od różnych rodzajów sportu, gdyż sport choć jest z zasady tem samem — zmierza jednak do zupełnie innego celu. Ludzie, odbywający regularne ćwiczenia fizyczne, wzmacniają swe zdolności duchowe i fizyczne, udoskonalają stan swego zdrowia i osiągają pewną wszechstronność. Jeśli zaś chodzi o osiągnięcie jak największego wyczynu nawet kiedy narusza to ideał doskonałej harmonii, wówczas mówimy o sporcie. W sporcie chodzi o rekord, w gimnastyce natomiast o wychowanie ogólne.

Ćwiczenia sokolskie odbywają się w miejscowych domach Sokół, zbudowanych specjalnie w tym celu, by zasady Sokolstwa przenikały do jak najszerzych warstw. Dziś jest w Czechosłowacji 843 domów Sokół, 504 gniazd ma swoje sale gimnastyczne w szkołach, służą one zarówno do użytku Sokół jak szkoły, a 1552 gniazd korzysta z innych odpowiednich urządzeń. Ćwiczenia odbywają się według systemu opracowanego przez Mirosława Tyrsza, profesora estetyki i założyciela Sokół. Metody te nie przestarzały się, choć wprowadzone zostały w życie przed 70 laty. Przeciwnie zostały ponownie zatwierdzone na zasadzie późniejszych badań. Metodycznie rozplanowane i systematycznie stosowane ćwiczenia sokolskie mają wielki wpływ na fizyczne udoskonalenie i zdrowie człowieka, którego ruchy stają się harmonijne a cały

wygląd ciała nabiera sprężystości, przez co wzrasta też poczucie własnej godności. Zalety fizyczne dodają też odwagi i opanowania.

Członkowie Sokół pomagając sobie nawzajem podczas trudniejszych ćwiczeń, przyzwyczajają się do udzielania sobie pomocy, co uczy ich poświęcenia. Dążenie do opanowania ruchów często bardzo skomplikowanych, rozwija wolę. W ten sposób ćwiczenia mogą być uważane jako świetny środek do udoskonalenia człowieka pod każdym względem.

Nowe tendencje, jakie przejawiały się w ogólnym rozwoju wychowania fizycznego, nie pozostały bez wpływu na metodę Sokół. Nie zmieniły wprowadzić pierwotnego jej charakteru, lecz rozszerzyły ją i wniosły nowe pierwiastki. Jeśli przyjrzymy się temu, co wykonano i jak działalność Sokół wzrosła, zauważymy na pierwszy rzut oka, że nie poprzestaje się tylko na ćwiczeniach i salach gimnastycznych, lecz że wprowadzane są wszelkie typy wychowania fizycznego, odpowiadające wymaganiom nowoczesnie pojmowanego wychowania fizycznego. Często zdarza się, że Sokół są zarówno dobrymi pływakami, jak doskonałymi narciarzami, potrafią świetnie ćwiczyć na różnych przyrządach oraz przyjmują udział w lekkiej atletyce wszelkiego rodzaju. Ogólnie uznana została zasada odbywania ćwiczeń na powietrzu i na okres letni urządzane są boiska. Cała organizacja pracy Sokół i jej znaczenie wychowawcze zostały rozszerzone i pogłębione. Nie należy też zapominać o uspokajającym wpływie ćwiczeń fizycznych na system nerwowy, wskutek tego, że po kilkakrotnym powtórzeniu ruchy stają się automatyczne.

Moralną podstawą Sokół jest nieustanne dążenie do równości wszystkich członków i to zarówno podczas ćwiczeń jak i w życiu prywatnem. Członkowie Sokół nazywają się nawzajem braćmi i siostrami, co oznacza, że są nie tylko równymi druhami w tej wielkiej rodzinie, lecz że związani są nawzajem nie gasnącem braterstwem i wzajemną pomocą. Równość ta jest dobrowolną, nie narzucaną. Dalszym ideałem, prowadzącym Sokolstwo do równości, jest ogólne świadome dążenie do czynienia tylko tego, co jest w zgodzie z ogólnymi zasadami moralności. Równość, wolność i braterstwo — te trzy hasła rewolucji francuskiej wraz z naka-

zem dyscypliny i moralności określają stosunek między Sokolstwem i stanowią fundamenty, na których opiera się cała organizacja sokolska. Miłość ojczyzny, jak ujęta jest w programie Sokolów, nie może być pojmowana jako cześć wygłaszanie patriotyzmu i wolną jest od wszelkiego egoizmu. Sokolstwo, odrzucając egoistyczny szowinizm innych narodów, nie przecenia narodu własnego i gotowe jest poświęcić swe siły dla dobra najwyższego ideału, jakim jest zjednoczenie ludzkości dla celów ogólnoludzkich. Jest to zdrowy objaw internacjonalizmu, który uznaje prawo wzajemnej zależności. Organizacja Sokola jest bezstronna, jednak członkowie jej ze zrozumiałych względów nie mogą należeć do takich partij politycznych, których program sprzeciwia się zasadniczemu ideom Sokolstwa. Dziś naprzykład komuniści nie mogą być członkami organizacji sokolskich.

Pragnący stać się członkiem Sokola musi przejść sześciomiesięczny okres próbnny, poczem, jeśli nie ma jeszcze lat 36, winien złożyć przyrzeczenie, że będzie przyjmował udział w ćwiczeniach — o ile pozwala mu na to stan zdrowia, zatrudnienie, lub rodzina. Prezydium Sokola jest obieralne, tak samo jak reszta funkcjonariuszy Sokola. Kierownicy i instruktorzy otrzymują specjalne przygotowanie na kursach, urządzonych dla nich w Domu Tyrza w Pradze, który jest ośrodkiem całej organizacji Sokola. Mieszczą się tu wszystkie instytucje sokole, jak sekretariat, spółka wydawnicza, redakcje oficjalnych wydawnictw. Największym czasopismem, wydawanym przez Sokolstwo, jest „Vestník Sokolský“ z kilkoma dodatkami. Poza czasopismem wydawanym przez samo Sokolstwo, we wszystkich dziennikach jest specjalny dodatek lub przynajmniej rubryka, w której zamieszczane są wiadomości z życia Sokola, gdyż każdy czytelnik, choćby nienależący do Sokola, sprawami temi się interesuje. Członek Sokola ma prawo nosić znak sokoli, a przy pewnych okazjach wkłada malowniczy strój sokoli z typową czerwoną koszulą i czapką z piórem. Do ćwiczeń gimnastycznych mają druhowie i druchny specjalny strój. Pierwotny strój sokoli projektował Józef Mánes, założyciel nowoczesnego malarstwa czeskiego.

Dnia 16 lutego 1932 r. upłynęło właśnie 70 lat od czasu założenia pierwszego gniazda Sokolów, którego prezesem był Jindrich Fügner, wiceprezesem zaś Dr. Miroslav Tyrš. W 1864 r. odbył się pierwszy zlot publiczny w Kutnej Horze z popisami gimnastycznymi. Pierwszy zlot wszystkich Sokolów zorganizowany został w 1882 r. Poniższe zestawienie wykazuje, jak wzrastała liczba Sokolów przyjmujących udział w ośmiu przeszłych zlotach, urządzanych zawsze co kilka lat.

Rok	Uczestnicy	Widzowie
1882	720	1.600
1891	2.310	7.000
1895	4.271	10.000
1901	7.000	22.000
1907	11.000	45.000
1912	21.433	80.000
1920	70.081	96.645
1926	84.464	120.000

Siódmy i ósmy zlot świadczy o zdumiewająco szybkim wzroście Sokolstwa, co można objaśnić tem, że od r. 1918 Czechosłowacja stała się państwem samodzielnym, zapewniając tej organizacji zupełną wolność w przeciwieństwie do przedwojen-

nej polityki Habsburgów. Poniższa tabliczka daje obraz tego, jak podczas ostatniego zlotu członkowie Sokola reprezentowani byli według płci i wieku:

Mężczyźni	25.000
Kobiety	14.080
Członkowie „Starej Gwardji“	4.800
Dorost męski	13.888
„ żeński	14.076
Chłopcy	5.760
Dziewczynki	6.860
Ogółem	84.464

Jeśli porównamy liczbę osób przyjmujących dziś udział w popisie publicznym z liczbą osób przypatrujących się im, to zauważymy znaczną różnicę między zlotem sokolim a imprezami sportowymi zachodnioeuropejskimi, kiedy nielicznej garstce ćwiczących przypatruje się cała armja widzów. Każdy z ośmiu zlotów wniósł coś nowego i był nowym etapem w nieustannym rozwoju idei Sokolstwa. Dawały one doskonałą sposobność do zamianifestowania przed publicznością wyników usilnej i niepozornej pracy w gniazdach oraz do zacieśnienia węzłów między Sokolstwem a resztą ludności.

Tegoroczny zlot będzie zlotem dziewiatym. Stadion pomieści około 15.000 ćwiczących i 150.000 widzów. Pozatem będzie urządzony jeszcze trochę mniejszy stadion dla zawodów atletycznych i innych popisów. Przyczyny zorganizowania zlotu w bieżącym roku mają charakter zewnętrzny i wewnętrzny. Z zewnętrznych najważniejszą jest setna rocznica urodzenia dr. Tyrza, założyciela ruchu sokolskiego. Jest to więc zlot im. Tyrza. Wewnętrznych przyczyn, dla czego obecna pora nadaje się do zwołania przedstawicieli każdej organizacji do Pragi, jest kilka: zlot urządzany jest w czasie, kiedy metoda ćwiczeń jest przedmiotem dalszych i głębszych badań. Koła, zajmujące się przygotowaniem zlotu, ujęły do programu kilka nowych punktów, stawiając mu w ten sposób za cel, aby był drogowskazem dla nowych kierunków i nowych metod w dziedzinie wychowania fizycznego. Ogółem można powiedzieć, że popisy publiczne będą obejmowały wszystkie rodzaje ćwiczeń fizycznych, tak gimnastykę szwedzką, jak gimnastykę na przyrządach, pływanie, wiosłowanie, popisy na kajakach, szermierkę, strzelanie, jazdę konną itd. Wszystkie te rodzaje zawodów zorganizowane są tak, aby odpowiadały ogólnym warunkom krajowym i zagranicznym tak, by dostępne były zarówno dla zawodników krajowych, jak zagranicznych.

Taka olbrzymia i na szeroką skalę zakrojona impreza wymaga oczywiście znacznego nakładu. Koszty wyniosą ponad 15 i 1/2 miliona koron czechosłowackich. Główny dochód czerpany będzie ze sprzedaży biletów wejściowych na zlot i inne imprezy Sokola. Przypuszczalnie będzie wynosił 11 mil. koron. Reszta dochodów wyniesie około 2 i 1/2 mil. kor. tak że powstanie znaczny niedobór 2 mil. kor. Na pokrycie tego niedoboru postanowiono, aby członkowie Sokola opodatkowali się suma do Kcz 10,—; dzięki temu niedobór zostanie pokryty i okaże się jeszcze znaczna nadwyżka około 4 mil. koron na realizację dalszych zamierzeń. Na pierwszy plan wysuwa się tu budowa Instytutu Wychowania Fizycznego imienia Tyrza. Dotkliwy cios spotkał Sokolstwo w bieżącym roku, zmarł bowiem jego prezes Dr. Scheiner. Dla Związku Sokola trudno będzie znaleźć zastępcę. Związkiem zarządza trzech

wiceprezesów, jeden druh naczelny, jedna druhna naczelna, jeden kierownik i 23 członków prezydium. Pozatem istnieje komitet wykonawczy, złożony z przedstawicieli okręgów, obradujący dwa razy na rok. Walne Zgromadzenie zwoływane bywa w razie potrzeby. Zazwyczaj bywa to co 5 lat. Tak jak podczas poprzednich zlotów tak i teraz kilkudniowe uroczystości poprzedzą główne dni zlotu. Podług opracowanego planu program zlotu będzie następujący:

12 czerwca popis dzieci szkolnych.

16—20 czerwca popis młodzieży szkół średnich.

26 czerwca popis dorostu.

2—4 lipca główne dni zlotu, podczas których odbędą się zbiorowe popisy sokołów, sokolic, oraz obcych gości przede wszystkim słowiańskich.

Każdy dzień zlotu zakończony zostanie sceną zbiorową na głównym placu ćwiczeń. Sporty wodne

odbywać się będą dnia 5 i 6 lipca na Wełtawie i na Barrandowie. W środę, dnia 6 lipca przez Pragę pójdzie uroczysty pochód, w którym wezmą udział Sokoli oraz goście zagraniczni, wszyscy w przepisowych storciach Sokolich i narodowych. Jednocześnie otwarta zostanie wystawa Sokolstwa na praskim placu wystawowym w Stromowce a oprócz tego zostanie zorganizowanych kilka imprez kulturalnych, jak wystawa prac artysty malarza Maxa Svabińskiego w tow. „Manes“, uroczyste przedstawienia teatralne, koncerty itd.

Wszelkich informacji dotyczących zlotu udziela Centrala Sokola w Pradze III, Tyrsuv dum, biuro podróży Thomas Cook, Towarzystwo Wagonów Sypialnych (Wagons Lits), oraz pokrewne organizacje sokole w innych państwach.

DZIAŁ URZĘDOWY

KOMUNIKATY PRZEWODNICTWA.

15. Zlot w Gdyni.

Przypomina się, że w dniu 10 lipca b. r. urzędują Dzielnica Pomorska Zlot w Gdyni. W myśl komunikatu Nr. 14 w Sokole na Śląsku Nr. 6 Okręgi organizują na powyższy Zlot wycieczki na własną rękę.

Szczegółowe programy i wskazówki otrzymały okręgi bezpośrednio z Przewodnictwa Dzielnicy Pomorskiej.

Okręgi urządzające wycieczki do Gdyni podają do Sekretariatu liczbę wyjeżdżających i ćwiczących w celach statystycznych.

Przedstawicielem Przewodnictwa Dzielnicy i kierownikiem technicznym jest dh. Wiktor Sławiński, któremu delegacje okręgów zgłaszają na miejscu liczby uczestników.

16. Życzenia nadesłane z okazji Zlotu.

a) Od Biskupa śląskiego.

Krynica 19. VI. 1932.

Zlot Dzielnicowy w Krywałdzie:

Nie mogąc skorzystać z zaproszenia łączę się z Wami dziękując Bogu za zmartwychwstanie i złaczenie naszej Ojczyzny.

Ks. Stanisław Adamski
Biskup Śląski.

b) Z dzielnicy Pomorskiej.

Przewodnictwo Dzielnicy Pomorskiej
Związku Tow. Gimn. „Sokół“ w Polsce
Grudziądz, Rynek 15.

Grudziądz, 16 czerwca 1932 r.

Do Przewodnictwa
Dzielnicy Śląskiej
Związku Tow. Gimn. „Sokół“ w Polsce
K a t o w i c e.

Z okazji zlotu Waszej Dzielnicy połączonego z uroczystością 10-lecia wkroczenia wojsk polskich na ziemię śląską i przyłączenia Śląska do Polski, przesyłamy w imieniu Sokolstwa Polskiego na Pomorzu życzenia pomyślnego odbycia zlotu.

Przy sposobności tej prosimy przyjąć na tej drodze nasze najserdeczniejsze życzenia pomyślnego

go rozwoju Waszej Dzielnicy tak dla dobra Ziemi Śląskiej, jak i dobra Rzeczypospolitej.

C z o ł e m

Przewodnictwo Dzielnicy Pomorskiej Związku
Towarzystw gimnastycznych „Sokół“ w Polsce

Sekretarz:

Prezes:

Kunz jr.

Kunz.

c) Z Dzielnicy Krakowskiej.

Przewodnictwo Dzielnicy Krakowskiej
Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół“.
L. Prez./Dzie.

Kraków, dnia 17 czerwca 1932 r.

Do

Szanownego Zarządu

Przewodnictwa Dzielnicy Śląskiej

w K a t o w i c a c h.

Zasylamy serdeczne życzenia jak najpomyślniejszego rozwoju i powodzenia z okazji Waszego święta w Krywałdzie.

Równocześnie prosimy o usprawiedliwienie naszej nieobecności ze względu na to, że w tym samym dniu mamy u siebie Dzielnicowe zawody, zaś w Okręgach najbliższych Śląska odbywają się doroczne dni sokole.

„C z o ł e m“.

Sekretarz

Prezes

Knobloch

E. Kubalski.

17. Odezwa Z. O. K. Z. w sprawie Gdańska.

Poniżej podajemy odezwę Dyrekcji Z. O. K. O. Okręgu Śląskiego z apelem, do Wszystkich Zarządów Gniazd i Okręgów oraz do wszystkich członków Dzielnicy Śląskiej, by na systematycznie wzmagający się terror i szykany ludności polskiej w Gdańsku odpowiedziały bojkotem Gdańska, a w szczególności bojkotem towarów gdańskich, uzdrowisk i letnisk.

Należy zatem na miesięcznych zebraniach, w odpowiednim referacie wskazać na stosunki gdańskie, szczególnie omówić propagandę przeciw-polską przez organizacje nacjonalistyczne, przedstawić szykany i gwałty dokonywane na ludności polskiej, wreszcie wyświecić stosunek Gdańska do Polski wynikający z Traktatu wersalskiego w obecnej dobie i prawa odwieczne Polski do Gdańska.

W odpowiedzi na wrogą akcję Gdańska przeciw wszystkiemu co polskie, odpowiedzmy bojkotem Gdańska.

Odezwa:

Obywatele!

Na terenie Wolnego Miasta Gdańska wzmaga się systematycznie terror rozwydrzonych band hitlerowskich. Ludność polska narażona jest na niestanne gwałty i szykany. Gorszącemu widowisku spokojnie i z zadowoleniem przyglądają się władze Wolnego Miasta wbrew cierpiącej również pod terrorem spokojnej części ludności niemieckiej. Równocześnie zaś Gdańsk żyje przedewszystkiem z polskich pieniędzy, lekkomyślnie topionych w kieszeniach pruskiej hakaty, która następnie pieniądze tych używa przeciwko nam.

Obywatele! Czas skończyć z tego rodzaju stanem.

Dopóki w miejscowościach gdańskich będą rozbrzmiewały okrzyki przeciwko Polsce i Polakom, żadna wycieczka polska, żaden obywatel polski bez koniecznej potrzeby nie może jechać na teren Wolnego Miasta Gdańska.

Zasilanie polskimi pieniędzmi gdańskiej hakaty jest obrazą godności własnego narodu. Kto tego nie zrozumie — będzie zmuszony do liczenia się z wolą własnego społeczeństwa.

Brońmy praw polskich do Gdańska!

Brońmy polskiej ludności i Gdańska przed terrorem rozwydrzonych band Hitlerowców!

Bojkotujmy lotniska i uzdrowiska gdańskie!

Związek Obrony Kresów Zachodnich.

KOMUNIKATY NACZELNICTWA.

10. Do Druhów Naczelników i Naczelniczek Okręgów i Gniazd oraz wszystkich Druhów i Druhen ćwiczących!

Jako Naczelnik Dzielniczy poczuwam się do miłego obowiązku złożenia podziękowań Wam Szanowne Drużyno i Kochani Druhowie, którzy, nie szczędząc ni trudu ni mozołu pośpieszyliście na rozkaz Przewodnictwa Dzielniczy, by spełnić karnie i posłusznie swój obowiązek wobec organizacji, a tem samem i wobec Ojczyzny, stanęliście na Złocie doraźnym naszej Dzielniczy w Krywałdzie.

Drużyno! Druhowie! Po raz trzeci stanęliście pod moimi rozkazami na Złotach naszej Dzielniczy a dwukrotnie stanęliście karnie ze mną na Złocie Dzielniczy lwowskiej i na Złocie Związkowym w Poznaniu. Zawsze byłem pełen wiary i otuchy, że chętnie i gorliwie spełnicie nałożone na Was obowiązki i nigdy nie zawiodłem się w pokładanych nadziejach. Za to należy się Wam Droga Drużyno, moja wdzięczność.

A że Złot w Krywałdzie był ostatnim występem moim jako naczelnika Dzielniczy Śląskiej i że Wy Szanowne Drużyno i Druhowie dopomogliście mi swą karną i wytrwałą pracą tak przygotowaną jak i samymi popisami do zrealizowania Złotu, napeliło me serce niewymowną radością. To też odchodząc od Was na odpoczynek, wynoszę z sobą mile wspomnienia przeżytych wspólnie z Wami chwil.

Odchodzę od Was w tem przekonaniu, że i Ty Droga Drużyno zatrzymasz mnie w Swojej pamięci. Przez 9 lat, odebrawszy spuściznę po moim poprzedniku drh. Józefie Dreyzie dokładałem wszelkich sił by spuściznę tę pomnożyć, utrwalić i wzmoć. Odchodzę w zacięcie z tem przekonaniem, że spełniłem swój obowiązek.

Aczkolwiek na Złocie pożegnałem Was Drużyno i Druhowie oficjalnie, to jednak nie chciałem odejść od Was, by do Was jeszcze raz nie przemówić chociaż na papierze.

Za wszystkie trudy i mozoły, za wszelką pracę dla wzniosłej idei sokolej — Czołem Wam!

Za posłuch i gorliwe a karnie spełnianie przez 9 lat rozkazów moich, Czołem Wam! Czołem! Sokolstwu Śląskiemu!

Czołem! Śląskowi!

Czołem! Drużyno!

Katowice w czerwcu 1932 r.

Alfred Hamburger.

11. Odwołanie Kursu Dzielnicowego.

Wobec tego, że do dnia 20. VI. wpłynęło na piśmie zaledwie 12 zgłoszeń na kurs dzielnicowy, Przewodnictwo Dzielniczy uchwala z dnia 22. VI. br. odwołało urządzenie kursu dzielnicowego z powodu znikomej liczby uczestników.

12. Kursa Związkowe.

Wobec tego, że na kurs dzielniczy zgłosiła się mała ilość kandydatów, kurs ten się nie odbędzie. Natomiast wzywa się gniazda i okręgi, by starały się obesłać kursa Związkowe, które odbędą się w ciągu sierpnia.

Drużyno i Druhowie, którzy już ukończyli 2-tygodniowy kurs wstępny związkowy lub też kurs dzielnicowy, powinni zgłosić się na 4-tygodniowy kurs związkowy.

Na 2-tygodniowe kursa związkowe naczelnicy okręgowi przedstawia zarządom okręgowym po 2 kandydatów i jednej kandydatce na okręg, z gniazd mniej zasobnych, których okręgi zgłaszają do dzielniczy. Dzielnicza pokryje dla tych kandydatów i kandydatek opłaty na kurs, z tem że koszta podróży poniosą sobie zgłoszeni sami, lub gniazda. — Warunki przyjęcia na kursa związkowe ogłoszone były w organie związku i osobnym komunikatem związku, rozesłanym do wszystkich gniazd.

SPRAWOZDANIE ZE ZŁOTU W KRYWAŁDZIE.

Sprawozdanie ze Złotu Doraźnego Dzielniczy Śląskiej urządzonego ku uczczeniu 10-letniej rocznicy połączenia Śląska z Macierzą — Polską w dniu 19 czerwca 1932 r. w Krywałdzie

Urządzenie zlotu w roku 1932 dla uczczenia 10-letniej rocznicy połączenia Śląska z Polską nurtowało w Przewodnictwie Dzielniczy po odbyciu zlotu w Królewskiej Hucie w roku 1928. Złot ten był tematem obrad aż trzech Zjazdów Rady Dzielniczy, gdzie zastanawiano się nad programem Złotu i dostosowaniem go do ważności chwili. Wypadki dziejowe, ogólno-światowy kryzys gospodarczy, przekreśliły jednak naj-

śmielsze zamiary Dzielniczy wciskając Złot w najszczuplejsze ramy.

To też według tego miernika należy oceniać całość Złotu, udział Sokolstwa w nim oraz cały przebieg programu.

Niżej podane cyfry i zestawienia dadzą nam zatem obraz, który licząc się z trudnościami dojazdowymi i warunkami gospodarczymi zupełnie nas zadawała.

Miejsce Złotu i Organizacja.

Krywałd, wioska położona w powiecie rybnickim na pograniczu Śląska Opolskiego, odległa o jakie 20 minut drogi od

stacji kolejowej Szczygłowice. Tam wśród lasów obok fabryki Lignozu uścielił sobie Sokół gniazdo, a dzięki wydatnej pomocy fabryki wybudował boisko, które należy do pierwszych na Śląsku.

Zarząd gniazda rozumiejąc trudne położenie finansowe Dzielniczy przyjął na siebie obowiązek sfinansowania i zorganizowania Złotu. Utworzony z Zarządu komitet złotowy wywiązał się z podziwu godną sprawnością z swego obowiązku. Komisje kwaterunkowa i gospodarcza z nadzwyczaj wielką starannością przygotowały się na liczny zjazd Sokolstwa i wszystko urządzone i przygotowane było jak w zegarku, to też w dniu złotu nie było żadnych trudności w wykonywaniu przygotowanego programu, który przeprowadzony został z dotąd niewidzianą punktualnością. Komisja boiskowa zdała egzamin sprawności w przygotowaniu boiska, szatni i placu zboru, tak, że Naczelnictwo Dzielniczy bez najmniejszych trudności mogło przeprowadzać techniczną stronę Złotu.

Udział w Zlocie.

Już w sobotę 18 bm. pociągami popołudniowymi, samochodami i wozami prawie do wczesnego rana przybywała brać Sokola na miejsce Złotu.

Trudności dojazdowe dawały się we znaki, mimo to nie zrażały uczestników od przyjazdu. Z zaproszonych z sąsiednich Dzielnic okręg kielecki stawiał się w poważnej liczbie przebywszy drogę samochodem od godz. 17 wieczor. w sobotę do godz. 6 rano w niedzielę.

Miłą niespodzianką był przyjazd Prezesa i Naczelnika Związku drh. Adama Zamoyskiego i drużyny Jadwigi Zamoyskiej, którzy, bawiąc już tydzień w Pradze Czeskiej, przybyli na nasz Zlot.

Ogólny udział Sokolstwa w Zlocie przedstawia niżej podane zestawienie, które nie obejmuje tych Sokolów i Sokolic, którzy przybyli na Zlot zupełnie po cywilnemu i byli tylko widzami.

Udział Sokolstwa w Zlocie.

Okręg Dziel. Zw	Druhowie			Soko- lice	Ra- zem	Gniazd	Szta- nd.	Uwaga
	Mundury uroczyste	polowe	cywilne z czapką					
Związek ..	1	—	—	1	2			Prezes i Naczel- Członek. Przew. i Nacz. Dzieln.
Przew Dz.	5	—	—	2	7			
Okr. I ..	52	—	8	47	97	7	7	
" II ..	64	2	11	48	125	8	4	
" III ..	34	—	6	35	75	5	—	
" IV ..	20	25	35	32	112	7	2	
" V ..	30	—	4	37	71	5	2	
" VI ..	1	8	—	—	9	1	—	
" VII ..	18	16	1	30	65	7	—	
" VIII ..	80	—	36	12	128	15	5	
" IX ..	24	—	78	—	102	5	1	
" X ..	42	—	2	19	63	7	2	
Razem Dz. Śląska	371	51	181	263	856	67	23	
Dz. Mazow. Okręg Kie- lecki ..	20	—	—	14	34	2	—	
Razem ..	391	51	181	277	890	69	23	

Próby ćwiczeń.

Punktualnie o godz. 7 rano stanął naczelnik dzielniczy drh. Alfred Hamburger, jako kierownik techniczny Złotu na swym mostku, dając rozkaz do rozpoczęcia prób ćwiczeń wolnych, przeznaczonych na Zlot do Pragi.

Próba Sokolic. W piętnaście minut później wkracza kolumna szóstkowa Sokolic na boisko. Dzielnicowa Naczelniczka zajmując mostek przeprowadza próbę Sokolic, która trwała do godz. 8.30. Kolumnę prowadzi okręgowe naczelniczki drużyny Koberówna Walerja i Drobikówna Florentyna. Kolumna rozpada się w środku boiska na dwie kolumny trójkowe, ustawiając się czołem do trybuny. Obie kolumny liczyły po 18 trójek. Sokolice stawiające do próby wykazały sprawne wyćwiczenie, tak, że brak było poważnych usterek, a chodziło jedynie o zgranie całości i dostosowanie do tekstu muzyki, co w zupełności uzyskano.

Próba Sokolów.

Po zejściu z boiska Sokolic wchodzi kolumna czwórko-
wa Sokolów prowadzona przez głównego kierownika drh. Jerzego Króla, nacz. okr. IV. i komendanta placu zboru II. zast. nacz. dzieln. drh. Eberharda Bartniczka.

Na boisku rozpada się na 5 kolumn czwórkowych, prowadzonych przez drużyny Jana Głębę, nacz. okr. I, Rogułę Teodora, zast. nacz. okr. IV, Marczoła Szczepana, nacz. okr. VII, Sikorę Józefa, nacz. okr. VIII i Jana Powieśnika, nacz. okr. IX. Cztery kolumny liczyły po 12 czwórek, piąta 13. Próba trwała do godz. 9.30. Tak jak u sokolic, widać było i u druholów sprawne opanowanie ćwiczeń. Próba z muzyką zatem ograniczyła się do wyrobienia taktu, równania i krycia, które są zawsze największą bolączką wszystkich popisów złotych.

Pochód, nabożeństwo, defilada.

Po skończonych próbach przybył na miejsce Złotu Prezes Związku druł Zamoyski w towarzysztwie związkowej naczelniczki drużyny Jadwigi Zamoyskiej.

O godz. 10.15 w lasku obok boiska ustawiło się Sokolstwo okręgami do pochodu.

Ustawienie nastąpiło według przewidzianego programu. Na czele pochodu stanął pluton honorowy Dzielniczy składający się z członków Przewodnictwa i Zarządu Dzielniczy, oraz Prezesów i Wiceprezesów okręgów w liczbie 28 osób. Za plutonem honorowym ustawiła się kompania sztandarowa w liczbie 27 sztandarów, licząca 54 osoby, z sztandarami sokolów cieszyńskiego i katowickiego na czele jako najstarszych gniazd w dzielnicach.

Za kompanią sztandarową kroczyli goście z okręgu kieleckiego Dziel. Mazowieckiej w liczbie 14 dhen, 20 dhów z Prezesem i Naczelnikiem okręgu na czele. (Stawiły się 2 gniazda Olkusz i Kielce.)

Za gośćmi pod kierownictwem dzielnicowej naczelniczki drużyny Walerji Gawlikówny ustawiły się Sokolice Dzielniczy Śląskiej w liczbie 263, podzielone na 5 kompanii, które prowadziły okręgowe naczelniczki drużyny. Nieświówna Teresa (okr. I), Koberówna Walerja (II), Drobikówna Florentyna (III), Górówna Klara (V), Jaskółczanka Anna (VII).

Pochód zamykali Sokoli w liczbie 366 dhów., pod kierownictwem zast. nacz. dz. dha. Bartniczka, podzieleni na ośm kompanii, które prowadzili naczelnicy okręgowi drużyny: Głębica Jan (I), Nowak Alfred (II), Król Jerzy (IV), Kukłok Zygfryd (V), Marczoł Szczepan (VII), Sikora Józef (VIII), Powiaśnik Jan (IX), Madej Jan (X).

Po ustawieniu naczelnik Dzielniczy dh. Hamburger złożył raport prezesowi Dzielniczy drużyny Tomaszowi Kowalczykowi, który złożył raport prezesowi Związku drużyny Zamoyskiemu, poczem ruszono gościć w miasteczku się środkiem wioski do kaplicy zakładowej, gdzie uroczystą sumę celebrował miejscowy ks. proboszcz Kozelek, poprzedzoną okolicznościowym patriotycznym kazaniem.

Po nabożeństwie pochód ruszył w tym samym porządku do kasyna fabrycznego, defilując przed Prezesami Związku i Dzielniczy, Starostą rybnickim p. Wyględą i Związkową Naczelniczką.

Musztra i przemówienia.

Po powrocie na boisko przeprowadzili Dzielniczy okręgowi ćwiczenia rzędowe z swymi oddziałami, poczem Sokolstwo ustawiło się w zwartych kolumnach czołem do trybuny, by wysłuchać mowy Prezesa, Dzielniczy, otwierającej Zlot. W przemówieniu swem dh. Prezes, powitałszy Prezesa i Naczelniczkę Związku, Starostę Węglę, generalnego dyrektora fabryki p. bar. Freitaga, gości i Sokolstwo w krótkim, a treściwym przemówieniu skreślił okres walk o niepodległość Śląska, przypomniał chwilę radosną jakie przeżywano przed 10-ciu laty, przy obejmowaniu Śląska, i okrzykiem na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Prezydenta, zakończył swe przemówienie. Następnie zabrał głos Prezes Związku dh. Zamoyski, który przemówił do Sokolstwa następująco:

„Sokoli! Radością napawają mnie chwile kiedy pomimo nawału zajęć, które mnie obarczają, jako prezesa Związku Wschodniowiańskiego Sokolstwa i międzynarodowej Federacji gimnastycznej, mogę imieniem całego Sokolstwa naszego znaleźć się wśród was, drodzy druhowie i drużyny i pozdrowić was imieniem całego Związku okrzykiem naszym... „Czołem!” — A gdy stać przed wami w dniu tak uroczystym, a historycznym, wiekopomnym, jak dzisiejszy dzień, kiedy wspomnę te czasy z przed 10 lat, to pomimo radości, odczuwam jednocześnie uczucie głębokiego uznania dla całego Ludu Śląskiego za jego 600-letnią wierność w wierze przodków, za przywiązanie do idei narodowej, za co wam się należą hołd i uznanie, jakie zupełnie szczerze wam obecnie składam. Karni i zwarci w szeregi Waszych, niezłomni tradycją wiekową stoicie w obronie granic i honoru ukochanej Ojczyzny, pod sztandarem sokolim, a żaden wróg was nie zmógł.

Za zorganizowanie Złotu i tak liczne stawiennictwo w imieniu służby sokolej... Czołem wam!”

Okrzykiem Czołem dhu Prezesie! — odpowiedziało Sokolstwo chórem prezesowi, poczem schodząc z boiska przedefilowało wobec Władz, udając się na zasłużony obiad.

Obiad.

Druhny i Druhowie ćwiczący otrzymali przygotowane przez komitet złotowy bezpłatne obiady, a wobec ślicznej pogody rozłożyli się w ogrodzie kasyna, przylegającym do boiska. W sali kasyna zajęty wspólny stół władze, goście i reszta Sokolstwa, by wspólnie wśród przemówień, toastów i swobodnej pogawędki spędzić czas wypoczynkowy. Przemówienia rozpoczął prezes Okręgu VIII i gniazda krywałdzkiego, a zarazem prezes komitetu Złotowego dh. Inż. Stanisław Wierzbicki, jako gospodarz, witając gości i Sokolstwo, wyraził swą radość za zaszczyt jaki spotkał tak okręg, jak gniazdo i zakończył przemówienie toastem na cześć Sokolstwa, oraz Prezesa i Naczelniczki Związku. Prezes Dzielnicy dh. Tomasz Kowalczyk po krótkim przemówieniu wznosił toast na cześć Woiewody w ręce Starosty p. Wyględy, zaś dh. Inż. Krudysz prezes okręgu cieszyńskiego złożył życzenia Ziemi Górnośląskiej imieniem Ziemi Cieszyńskiej, wnosząc toast na jej cześć w ręce Prezesa Dzielnicy. Dh. Inż. Serafin, prezes okręgu wodzisławskiego, witał gości Sokolów z za kordonu; zaś wiceprezes Sokołu raciborskiego, dziękując, złożył życzenia imieniem Sokolstwa zakordonowego. — Przemówienia zakończyła znana ze swej werwy Związkowa Naczelniczka dh. Jadwiga Zamoyska apelem do liczego udziału w Złocie Wszechsłowańskim i okrzykiem „do widzenia” się w Pradze pożegnała Sokolstwo Śląskie.

Występy publiczne.

Punktualnie o godz. 3, wydał rozkaz naczelnik Dzielnicy dh. Hamburger do rozpoczęcia publicznych ćwiczeń.

Za kilka minut pod dowództwem dhów Bartniczka i Króla wkracza kolumna czwórkowa Sokolów na boisko, która następnie rozpadła się na 5 kolumn i w takt muzyki odćwiczyła złotowe przeznaczone do Pragi. Popis udał się dobrze, tu i ówdzie niedociągnięcia w kryciu, w czwartej części przeskokii wypadły tylko gorzej, bo nierówno, lecz tego nie można przypisać ćwiczącym, gdyż taki moment, by wypadł efektownie i równo, musiałby być masowo przez dłuższy czas wćwiczony, co na złocie nigdy nie da się osiągnąć. Po skończonych ćwiczeniach, które na publiczności wywarły głębokie wrażenie, Sokoli, zeszli z boiska przechodząc wzdłuż trybuny, a równocześnie na boisko wkraczała kolumna szóstkowa Sokolów, która zajmując miejsce na boisku, rozpadła się na dwie kolumny trójkowe. Ćwiczenia wolne przeznaczone na Złoty do Pragi swemi esektownemi płasami, lekkością ruchów rytmiczno-plastycznych, oraz „trójek” wywołały podziw i entuzjazm wśród publiczności. Wykonane były dość sprawnie, naogół dobrze. Drobne usterki w kryciu i równaniu, najsłabiej wypadły podskoki, a to z braku masowego zgrania się.

Po Sokolicach, które schodząc przedefilowały wzdłuż trybuny, weszły na boisko cztery zastępy druhow, dając piękny pokaz ćwiczeń na poręczach i drążku, oraz efektowne budowanie piramid na drabinkach i wieży.

Po tym pokazie wkraczają na boisko Sokolice, rozpadłszy się na pięć kolumn czwórkowych, wykonały ćwiczenia doraźne (ćwicz. wstępne sokol. toku lekcyjnego) — układu dh. Naczelniczki. Ćwiczenia te odbywały się na liczenie i były przygotowane w gniazdach doraźnie — gdyż od ogłoszenia ich do złotu miało minąć 10 dni czasu. Wykonanie było zadowalniające. Po skończonych ćwiczeniach, kolumny boczne schodzą na zewnątrz, środkowe w głąb, gdzie pozostają do zakończenia Złotu.

Na opróżnione przez Sokolice miejsce wkraczają Sokoli w sześciu kolumnach czwórkowych i tak, jak drucliny przećwiczyli pod kierownictwem Naczelnika Dzielnicy ćwiczenia doraźne. Po skończeniu tych ćwiczeń ustawiły się wszystkie kolumny dhów i dru. czołem do trybuny, skąd Naczelnik Dzielnicy im podziękował, a zarazem pożegnał Sokolstwo Śląskie, poczem dh. Prezes Kowalczyk wręczył dhowi Stanisławowi Różanowiczowi dyplom członka honorowego gniazda Grudziądz I z stosownym przemówieniem.

KRONIKA SOKOŁA

Złot w Pradze czeskiej.

Sokolstwo Polskie na apel Związku zainteresowało się Złotem Wszechsłowańskim w Pradze. W dzielnicy naszej zgłosiło się 300 Sokolów i Sokolic na wyjazd do Pragi w czem było 130 ćwiczących druhow i druchen, oraz jeden zastęp zawodników.

Udział w ćwiczeniach.

Okręg	Gniazd	Sokoli			Sokolice			Przyrządy
		Ćwicz. wolne praskie prób. wyst.		Ćwicz. dorażne wstępne	Ćwicz. wolne praskie prób. wyst.		Ćwicz. dorażne wstępne	
I.	7	30	30	40	15	15	48	10 piram. na wieży
II.	8	33	33	46	21	28	48	—
III.	5	18	18	28	22	25	35	—
IV.	7	23	23	48	18	20	22	—
V.	5	20	20	30	16	16	32	4 drążek poręcz
VI.	1	1	1	9	—	—	—	—
VII.	7	21	21	44	—	10	20	—
VIII.	15	78	68	56	6	6	6	8 drążek poręcz
IX.	5	56	46	45	—	—	—	10 piram. drabink.
X.	7	1	1	42	—	12	19	—
Dz Śl. Razem	67	281	261	388	98	132	230	32
Dz Mazow.	2	12	12	12	9	9	12	—
Razem . . .	69	293	273	400	107	141	242	32

Zawody lekkoatletyczne.

Następnie odbyły się zawody lekkoatletyczne dla Sokolstwa Dz. Śląsk, urządzone przez Gniazdo Krywałd., a to w trójbój 1500 i 5000 m, oraz sztafetach 4×100 i olimpijskiej (800 + 400 + 200 × 100).

Wyniki są następujące:

a) Trójbój startowało 19. druhow.

1. Dyka Józef, Krywałd (VIII), 2171,925 pkt.
2. Żyłka Alojzy, Król. Huta (III), 1484,250 pkt.
3. Hucz Jan, Nowy Bytom (I), 1340,100.
4. Karwat Karol, Krywałd (VIII), 1283,150 pkt.
5. Dziuba Jan, Nowy Bytom (I), 1263,025 pkt.
6. Węgrzyn Teodor, Bogucice (II), 1235,625 pkt.

Najlepsze indywidualne wyniki.

100 m: Józef Dyka 11 sek., żyłka, Dziuba i Nowak po 12,2 sek.

Skok w wyż: Dyka, 171 cm; Hucz i Węgrzyn po 160 cm.

Oszczep: Żyłka 47,22. Dyka 45,55. Ćwieczek. 40,34 m.

1500 m. startowało 17. zawodników: 1. Stokłosiński S. (Aleksandrowice Okr. X) 4:26,6 min. 2. Leistner W. (Rybnik Okr. VIII) 4:26,8 min. 3. Grzywa R. (Kat.-Bogucice Okr. II) 4:34.

Bieg 5000 m. 1. Bogocz H. (M. Dąbrówka Okr. V) 17:00,6 min. 2. Stokłosiński S. (Aleksandrowice Okr. X) 17:11 min. 3. Chrobok S. (Zazdrość Okr. VIII) 17:22,6 min.

Sztafeta olimpijska, międzyokręgowa.

(800 + 400 + 200 + 100 m.)

Startowało 6 sztafet: 1. Okrąg VIII w składzie: Wrzosok T., Dyka J., Michalski R. i Śladek A. — 3:42,8 min. 2. Okr. III w składzie: Żyłka, Dudek, Karwat, Pisarczyk 3:43,8 min. 3. Okr. II — ?

Sztafeta 4×100 m międzyokręgowa.

Startowały 4 sztafety: 1. Okręgi I i II jednocześnie po 49,2 sek. 2. Okr. VIII. — Sztafeta Okr. I w składzie: Janoszka, Dziuba, Grymla, Polczyk, sztafeta Okr. II w składzie: Jenryczek, Podbiół, Słota, Brauer.

Okr. VIII zawdzięcza wygranie sztafety olimpijskiej w znacznej mierze biegowi Dyki, który przebiegł dystans 400 m w czasie około 52 sekund.

Na tem zakończono I. złot doraźny Dzielnicy Śląskiej, poczem Sokolstwo zaczęło rozjeżdżać się do domów, a reszta spędziła wieczór na miłej zabawie w kasynie.

Ze Związku Sokoła Czechosłowackiego.

W maju odbył się Zjazd delegatów Związku Czechosłowackiego — Sokoła, na którym dokonano wyboru prezesa (starosty) Związku w miejsce zmarłego śp. Dra Szeinera, oraz jego zastępców. Prezesem wybrano Dra Stanisława Bukowskiego, pierwszym zast. J. Truhla'ra, trzecim Dra J. Ślawik'a (słowaka).

Niestety ostatnia ustawa o ograniczeniach paszportowych dotkliwie dała się odczuć w zorganizowaniu ekspedycji, którą Związek obliczał na przeszło 1000 osób.

Związek po licznych interwencjach w odnośnych Ministerstwach i w P. U. W. F. i P. W. otrzymał pozwolenie na wyjazd zaledwo 300 osób, uzyskując 200 paszportów bez-

płatnych a 100 ulgowych. Z powyższego kontyngentu przypadło na naszą Dzielnicę 40 paszportów bezpłatnych a 11 ulgowych, nie też więc dziwnego, że Przewodnictwo Dzielnicy miało ciężki orzech do zgryzienia, by tych 51 paszportów rozdzielić na 300 osób.

Owe 40 bezpłatnych paszportów przydzielono tylko ćwiczącym, uwzględniając możliwie faktycznie zasługujących, starając się przytem o możliwie sprawiedliwy podział na okręgi.

Zawodnicy wyjechali na zlot już 29. VI., zaś reszta uczestników 1 bm.

Zainteresowanie się zlotem jest bardzo poważne, świadczą o tem głosy w prasie codziennej tak czeskiej jak polskiej. Komitet prasowy czeski jest wzorowo zorganizowany, podając codziennie o ruchu i rozmiarach zlotu. „Pestry Fyden“, ilustrowane czeskie pismo, podając zdjęcia z dotychczas odbywających się imprez zamieścił podobiznę prezesa Związku naszego a wiceprezesa Wszechsłowiańskiego Związku Sokolego drh. A. Zamoyskiego, podaje autograficzny tekst jego wywiadu w języku polskim i w tłumaczeniu o znaczeniu zlotów.

Tekst jest następujący:

Przed i po wojnie światowej idea Sokola była narodów słowiańskich żarzącem się ogniskiem patriotyzmu. Pod tym względem zasługi jej są znane i uznane. Obecnie, podczas normalnego życia narodów, widzimy wszędzie wielki ruch w kierunku odnowienia cielesnego ludzkości, jako podstawy odrodzenia duchowego. Na tej drodze, ruch Sokoli, oparty na swej tradycji słowiańskiej, znacznie starszej, niż inne, kroczy w pierwszym szeregu. W swoich licznych towarzystwach gimnastycznych, które jednoczą tyle młodzieży, nietylko stara się wychować ją na ludzi o mocnych mięśniach, ale obok wyszkolenia fizycznego wywiera potężny wpływ moralny, który budzi najwznioślejsze uczucia ludzkie. Podnieca bowiem ludzką ofiarność, podtrzymuje kult dobrze zrozumianego obowiązku oraz istotnej miłości ojczyzny, wpaja zasady porządku, zaparcia się siebie, szlachetności i karności. Ta głęboka akcja przyodziewa naszych młodych Sokolów w prawdziwą zbroję, o którą rozbijają się propaganda rozkładowa sofistomatów i krzewiący nienawiść ferment rozkładu społecznego.

Światły patriotyzm, zasady społeczne zdrowe i normalne, zdrowie moralne i fizyczne promieniują z bratnich zastępów Sokolich na rodaków zebranych wokół boiska.

Oto dlaczego każdy zlot Sokoli jest zjawiskiem o wyjątkowym znaczeniu narodowym

Drh. A. Zamoyski.

Prezes Związku Tow. Gimnastycznych „Sokół“ w Polsce
I-szy Wiceprezes Słowiańskiego Sokolstwa.

Okręg X.

Sprawozdanie administracyjne za rok 1931/32.

Praca Przewodnictwa i Zarządu Okręgu toczyła się w roku minionym normalnym trybem. Przewodnictwo Okręgu w składzie: Prezes Okręgu drh. inż. Jan Krudysz, Naczelnik Okręgu drh. Jan Madej, Skarbnik Okręgu drh. Antoni Anders, sekretarz Okręgu drh. Józef Palider zbierało się raz w tygodniu dla załatwiania spraw bieżących, natomiast pełny Zarząd w składzie: inż. Jan Krudysz prezes Okręgu, inż. Cyankiewicz Józef I. Wiceprezes, dr. Minasowicz Józef, II. wiceprezes, Staszko Józef, gospodarz Okręgu, Staniec Ludwik zast. gospodarza, Antoni Anders skarbnik Okręgu, Palider Józef sekretarz Okręgu, inż. Kasprowicz sekretarz Wydz. Technicznego i zast. sekr. Okręgu, Niedziela Józef, Cyankiewicz Stanisław, Gnidziński Walenty, Przewoźnik Franciszek i z ramienia Wydziału Technicznego: Madej Jan, naczelnik Okręgu, Gola Karol, II zastępca nacz. Okręgu, Szostak Edward, naczelnik gn. Dziedzice, Bułka Stefan, nacz. gn. Bielsko, Wybraniec zbierał się raz na miesiąc, a mianowicie odbył w roku ubiegłym trzy posiedzenia. Na pierwszym z nich nastąpiło ukonstytuowanie się Zarządu i omówiono program zlotu w Cieszynie, na drugim sprawozdanie zlotowe, na trzecim sprawozdanie roczne i stan Okręgu po koniec roku.

Przechodząc do właściwego sprawozdania zaznaczyć należy, że najważniejszym wydarzeniem w Okręgu w roku ubiegłym była uroczystość 40-lecia gniazda Cieszyn, połączona ze zlotem Okręgowym. Związane z tą uroczystością sprawy propagandowe i korespondencyjne załatwiał z ramienia Komitetu Obchodowego drh. Jerzy Szczurek przy pomocy drużyny Pastuszkówny i druha Biki a bardzo skromny udział brał w tem sekretarz Okręgu. Sprawozdanie ze zlotu da druha naczelnik i skarbnik Okręgu, więc je tutaj pominię.

Oprócz tej niezwykle uroczystości prowadził Okręg normalną pracę administracyjną. Pism wpłynęło do Okręgu w ciągu roku 97, wysłano pism 57, przyczem pisma wysyłane do większej ilości gniazd mają jeden numer, o ile są jednakowe, tak że liczba wysłanych pism dochodzi właściwie do 170.

Lustracje przeprowadzone w bieżącym roku w większości gniazd. Lustrowali administracyjnie: Aleksandrowice: drh. wiceprezes Okręgu dr. Minasowicz Józef, gniazdo Bielsko drh. Anders, gniazdo Chybie drh. Staniec, Dziedzice — dr. Minasowicz, Goczałkowice — Spyra Henryk, Jasienica — Zając Józef, Pszczyna — Madej Jan, Strumień — Anders Antoni, Ustroń — Staszko Józef, Zabrzeg — Cielecki Robert, Zarzecze — Anders Antoni, Zebrzydowice — Przewoźnik, Wisła Wielka — Anders Antoni. Nie zlustrowano dotychczas gniazd: Cieszyn, Kaczyce, Łąka, Skoczów. Druhom, którzy przeprowadzili lustracje, składamy w tem miejscu serdeczne podziękowania.

Stan Okręgu pod względem administracyjnym przedstawia się w krótkości następująco:

Gniazdo Bielsko nadal przoduje w Okręgu pod względem administracji i ma za sobą same tylko plusy. W tym roku na szczególne podkreślenie zasługuje poparcie, jakiego udzieliło gniazdo bielskie nowemu gniazdu w Aleksandrowicach, które zapowiada się bardzo dobrze; rozwój ten zawdzięcza gniazdu w dużej mierze gniazdu w Bielsku, jakkolwiek i praca samych Aleksandrowiczasługuje na podkreślenie i uznanie. Ponadto krząta się gniazdo bielskie koło założenia nowego gniazda i sądząc z dotychczasowych wyników można się spodziewać, że i te zabiegi zostaną uwiecnione pięknym wynikiem. Poza Bielskiem, ale w nie wielkiej odległości kroczą gniazda w Cieszynie, Dziedzicach, Pszczynie, Chybiu, Zabrzegu, Zarzeczu, które, mimo ciężkich czasów nie ustają w pracy sokolej, rozwijają się i pod względem administracyjnym przedstawiają się bardzo dobrze. Na wyróżnienie zasługują prócz Aleksandrowic drugie młode gniazdo w Zarzeczu, które pod nowym Zarządem z druhami Mirochą na czele rozwija się bardzo dobrze.

Przechodząc do ciemniejszych kart na pierwszym miejscu postawić należy zupełne osłabienie tak niegdyś silnego gniazda w Zebrzydowicach. Gniazdo to rozpada się w bardzo szybkim tempie, całe dziesiątki członków występują z niego, a na Walnem Zebraniu gniazda nikt nie chce przyjąć godności prezesa, tak, że obecnie panuje tam stan ex lex. Gniazdu temu trzeba koniecznie pomóc, gdyż inaczej zginie. Niewiele lepiej przedstawia się sprawa w gnieździe Strumień, gdzie też praca niemal że ustała, a niedociągnięcia administracyjne są dosyć duże: widać to choćby z tego, że na zapowiadzianej lustracji nie zjawił się nikt i trzeba było dopiero wyszukiwać poszczególnych członków Zarządu; jest jednak nadzieja, że to gniazdo wróci do dawnej formy, o ile prezes Gnidziński żywiej, niż w roku ubiegłym niem się zajmie.

Z pozostałych gniazd: Goczałkowice, Jasienica, Kaczyce, Łąka, Wisła Wielka, Skoczów i Ustroń najlepiej przedstawia się gniazdo Jasienica, które pracuje i okazuje pewną żywotność. Gn. Goczałkowice jest bardzo słabe, ale widać tam chęć utrzymania gniazda za wszelką cenę i można się spodziewać, że z trudem utrzymywana isierka rozpali większy ogień, o ile zmienią się stosunki. Gniazdo w Kaczycach niemal nie istnieje, albowiem z dwunastu członków ośmiu nie płaci wkładek z powodu bezrobocia. Gniazdo w Łące przedstawia się niewiele lepiej; strona administracyjna poniżej wszelkiej krytyki. Tak np. raportów statystycznych za rok 1931 gniazdo mimo trzykrotnego urgensu nie nadesłało, a w przesłanym do Okręgu raporcie technicznym nie podano ani liczby członków, ani liczby ćwiczących. Gniazdo Wisła Wielka w ciągu całego roku nieczynne. Naczelnik Gniazda, nauczyciel Kruk przeszedł do Strzelca. Likwidacja jednak nie jest dotychczas mimo zabiegów Przewodnictwa przeprowadzona; dzisiejsza Rada o tem zadecyduje.

Gniazdo w Skoczowie też przez cały niemal rok nieczynne. Zarząd poprzedni nie oddał dotychczas ani książek, ani inwentarza; do zlotu jeszcze coś robiono, po zlocie nic. Gniazdo Ustroń już i tak słabe uległo ponownemu osłabieniu przez wystąpienie druhen; powodem wystąpienia jest niezyczliwość miejscowego księdza; interwencja konieczna.

Ogółem biorąc Okręg opiera się właściwie nie na 17 gniazdach, lecz tylko na 10-ciu, albowiem reszta istnieje właściwie tylko na papierze. Trzeba dolożyć wszelkich starań, aby te papierzane gniazda przemienić na rzeczywiste, co zwłaszcza przy niektórych gniazdach jest zupełnie możliwe.

Sprawozdanie Techniczne

Naczelnika Okręgu X. Cieszyńskiego za rok 1931.

Sprawozdanie niniejsze jest obrazem działalności Okręgu za siódmy rok jego istnienia a zarazem za rok Jubileuszowy jego Macierzystego Gniazda Cieszyńskiego w 40-lecie, upamiętnione IV. Zlotem Okręgowym w Cieszynie w dniach 20 i 21 czerwca 1931 r.

Okręg liczy 16 gniazd, z czego 5 w powiecie cieszyńskim, 8 w bielskim, a 3 w pszczyńskim z ogólną liczbą członków 1224. Gniazdo w Wiśle Wielkiej 17 z rzędu, przestało istnieć, ulegając wpływowi czynników miejscowych (naucz. Kruk Tadeusz) i utworzyło oddział Strzelca.

Statystyka:

Statystyka nie jest objęta gniazdo Skoczów, gdyż od czerwca 1931 r. ustala w niem wszelka działalność życia sokolego skutkiem zdekompilowania się Zarządu Towarzystwa i braku inicjatywy.

Liczba drułów Okręgu wynosi 998, t. j. o 65 mniej niż w roku ubiegłym, liczba druchien wynosi 226, t. j. o 15 więcej niż w roku ubiegłym. Drułów ćwiczących było 233, t. j. 23½%, druchien ćwiczących 114, t. j. 50%. Ogółem ćwiczyło przez rok przeszło 28% członków, co w porównaniu z rokiem ubiegłym przedstawia ubytek 1%. Biorąc pod uwagę ciężkie czasy dla towarzystw wogóle z powodu bezrobocia, ubytek bardzo nieznaczny i usprawiedliwiony.

Poza rzeczywistymi członkami ćwiczyła młodzież męska w liczbie 100, młodzież żeńska w liczbie 84. Razem ćwiczących było tedy 531 dusz sokolich. Ćwiczenia sokołe odbywały się przeciętnie dwa razy w tygodniu od 2 do 4 godzin dla drułów a od 1 do 2 godzin dla druchien.

We wszystkich gniazdach panował bardziej ożywiony ruch gimnastyczny przed Zlotem, po Zlocie tempo nieco osłabło z wyjątkiem Gniazda w Cieszynie, gdzie przeciwnie ruch wzmożł się znacznie.

Gniazda: Bielsko, Cieszyn, Dziedzice, Pszczyna, Aleksandrowice i Zarzeczce prowadziły ćwiczenia bardzo regularnie przez cały rok; gniazda: Chybie, Zabrzeg, Jasienica i Ustron regularnie z mniejszymi przerwami z powodów usprawiedliwionych; gniazda Zebrzydowice, Strumień nieregularnie i z dłuższą przerwą, zaś Goczałkowice, Kaczyce, Łąka, Skoczów ćwiczyły przygodnie.

Poza samą gimnastyką uprawiano w kilku gniazdach sporty w zorganizowanych sekcjach: lekkoatletycznych, narciarskich, turystycznych, piłki nożnej i amatorskich. Było 8 zorganizowanych sekcji w gniazdach: Cieszyn, Bielsko, Dziedzice, Aleksandrowice, Chybie.

Uroczystych mundurów sokolich jest w Okręgu 227, połowych 16, żeńskich 106, razem 357, przyrost za rok o 76.

Naczelnictwo Okręgu i Wydział Techniczny.

W skład Naczelnictwa wchodził:

1. Druh Jan Madej jako Naczelnik Okręgu, drh. H. Boryczka jako I, drh. Karol Gola jako II zastępca;

2. Wszyscy Naczelnicy 17 gniazd i 3 kooptowani druhowie i druchny: z Bielska druha Gawędzińska Ada i Piętkówna Marja, z Cieszyna drh. Karasiński i Mozdziara Rudolf, z Dziedzic druha Kantykówna Czesława, drh. Ebert Ernest i Grygierczyk Adolf, z Pszczyny drh. Grolik Karol, Buchta Jan i Buchta Ewald, z Zabrzega druha Polak Józef.

Sekretarzem Naczelnictwa był drh. Kasprowiec z Cieszyna przy końcu roku drh. Hryńków Stanisław z Cieszyna.

Wydział Techniczny tworzyli druhowie w Cieszynie: naczelnik Madej, obaj zastępcy druhowie Boryczka i Gola, drh. Hryńków jako sekretarz i druhowie Wybraniec Wilhelm i Mozdziara Rudolf.

Naczelnictwo odbyło w ciągu roku dwa posiedzenia pełne t. j. dnia 11 V. 1931 i 21. II. 1932 oba w Dziedzicach. Poza tem Ścisły Wydział Techniczny zbierał się dwa razy w Bielsku w dniach 28. III. i 13. VI. 1931, wypracowując Złot Okręgowy w szczegółach. Sekretariat załatwiał sprawy kancelaryjne. Kontakt z gniazdami utrzymywało Naczelnictwo za pomocą Okólników Technicznych, których wysłano w roku 6. Protokół podawczy zakończono pod liczbą 237, z czego przeszło połowa przypada na załatwienia.

Wykonanie uchwał.

Ze względu na Złot Okręgowy w Cieszynie, który wypaść powinien pod każdym względem jak najświetniej, nie planowało Naczelnictwo innych imprez Okręgowych a za to zajęło się intensywnie przygotowaniem Zlotu. Nie mieliśmy tedy zawodów Okręgowych ze względów materialnych i wyczerpania kasy po Zlocie i nie braliśmy udziału w zawodach Dziedzicowych.

Złot Okręgowy.

Sam Złot, którego program w całości został wykonany, nie zawodził pokładanych w nim nadziei. Wypaść imponująco co do liczby i wykonania samych ćwiczeń. Poza X. Okręgiem z którego brało udział w ćwiczeniach 14 gniazd w liczbie 146 drułów i 90 druchien we wolnych a 127 drułów i druchien razem w wielkiej piramidzie Okręgowej — wzięły udział w Zlocie bardzo liczne gniazda Dziedzicowskiej (16), Dziedzicowskiej (13), wreszcie Sokolstwo Polskie z Czechosłowacji oraz Delegacja Sokolów z zaboru niemieckiego. Przesunęło się tedy po boisku w różnych ćwiczeniach 785 ćwiczących z czego przypada na

1. ćwiczenia wolne drułów	254
2. ćwiczenia wolne druchien	198

3. Piramidy: drułów i druchien	127
4. Przyrządy (drażek i poręcze)	49
5. Odrębne wolne z Czechosłowacji druchien	36
6. Szafeta męska	28
7. Szafeta żeńska	12
8. Różności	85

Razem ćwiczących: 785

W pochodzie uroczystym brało udział 811 drułów, 373 druchien i 40 górali istebniańskich jako gości, razem 1224.

Wysilek pracy tak ze strony Naczelnictwa jak nie mniej drużyn ćwiczących był duży, nie mniejszy był wysilek finansowy gniazd związany ze Zlotem.

Ruch po gniazdach.

Należy tu zaliczyć festyny z ćwiczeniami, wieczornice, zawody we własnym gnieździe i u sąsiadów. Ćwiczone ogółem 26 razy w 16 miejscowościach z ogólną liczbą 300 drułów, 195 druchien.

Lustracje techniczne.

Lustracje były dwójakie: a) przedzłotowe o charakterze instrukcyjnym i b) końcowe o charakterze kwalifikacyjnym. Pierwszych było 11, dokonanych przez Naczelnika Okręgu i druha Wybrańca z Cieszyna, drugich 15, dokonanych przez Naczelnika druha Madeja w liczbie 6, przez drułów: Boryczkę w liczbie 2, Golę 1, Zająca 1, Szostaka 2, Mrukę 1, Wybrańca 1.

Nie przeprowadzono lustracji w 4 gniazdach: w Kaczcach, Zabrzegu, Zebrzydowicach i Skoczowie. Powody nieprzeprowadzenia tychże usprawiedliwione. Stan gniazd pod względem pracy całorocznej przedstawiono już w statystyce.

Z uwag połustracyjnych wymienić należy następujące dla przestrzegania na przyszłość:

1. Nie wszyscy druhowie naczelnicy zdają sobie sprawę, co to jest lekcja metodyczna sokoła i nie wiedzą co mają na lustracji robić. Niektórzy przeprowadzają ćwiczenia popisowe, inni powtarzają stare ćwiczenia zlotowe.

2. Przyczyną powyższego jest brak kwalifikacji technicznych u prowadzących ćwiczenia. Tu należą te gniazda, które ćwiczą przygodnie lub z większymi przerwami. Jedynym na to lekarstwem jest wysyłanie naczelników na kursy bądź Okręgowe, bądź Dziedzicowe, bądź Związkowe. Z chwilą uzyskania kwalifikacji technicznych przez kierowników ćwiczeń podniesie się stan ćwiczeń, bo druhowie, mając program na lekcjach, nie będą się nudzili i zainteresują się ćwiczeniami.

3. Strój gimnastyczny dla drułów i druchien w czasie lustracji ma być przepisowy sokoli. Sale do ćwiczeń mają być utrzymane w możliwie największej czystości a w zimie opalone.

4. Na wyznaczonej lustracji powinni zjawić się członkowie Zarządu na dowód interesowania się sprawami Towarzystwa. W tym roku w jednym z gniazd nie można było w dniu oznaczonym odszukać ani prezesa ani naczelnika ani ćwiczących. Wyraźny znak nieinteresowania się Sokolem.

Z uwag ogólnych dodać należy nieprzestrzeganie wyznaczonych terminów przez Okręg i niezłaćwanie w terminie raportów i sprawozdań przez niektóre gniazda. Mimo, że termin nadesłania raportów technicznych minął z dniem 15 stycznia br. do dziś (21. II.) nie nadesłały raportów: Skoczów, Łąka, Aleksandrowice i Zebrzydowice. Wręczenie raportów w dniu Rady przez ostatnie wymienione dwa gniazda nie może być usprawiedliwione.

W górę serca!

Rok sprawozdawczy jako rok ciężkiego kryzysu gospodarczego Państwa i bezrobocia był ciężki dla normalnego rozwoju Towarzystw. Odczuwały to najwięcej gniazda słabsze. Mimo „ciężkich czasów“ nie jest jednak naogół źle. Mamy połowę gniazd ugruntowanych w idei sokolej, gniazd silnych, które promieniowaniem swem ożywczo zdusić powinny panoszącą się niemoc tych czy owych gniazd, z koreniami wypłenić kiełkujący zarodek niewiary i wpływów postronnych — by przetrwać kryzys.

Umiato Sokolstwo w czasach niewoli budować Polskę Niepodległą, umiato w czasach wojny światowej w obronie Polski wystać dziesiątki tysięcy najlepszych swych synów w bój krwawy a skoro praca nie poszła na marne i mamy już własne Państwo, umacniajmy jego fundamenty przez wychowanie naszych Sokolów w cnotach obywatelskich, twórzmy armię sokolą, uzbrojona w silną wolę i gotową do obrony całosci granic Państwa, potrafimy i w czasie kryzysu ekonomicznego być jego filarami!

Jan Madej, naczelnik X. Okręgu Sokolego.